

הכול בגלל נקודה קטנה...

שאלה: למה היהדות כל כך עסוקה בפרטים קטנים ובלתי רלוונטיים, כמו כמה מצה בדיוק צריך לאכול בליל הסדר, איזה כלי חלבי ואיזה בשרי, איך לקשור את שרוכי הנעליים שלי. לי זה נראה כאילו היהדות מזניחה את העיקר כשהיא נתפסת לקטנוניות. לזה היהודים קוראים רוחניות?

(כבר שלחתי לך שאלה זו לפני שבוע אך לא נענית. אולי סוף סוף קיבלת שאלה שאין עליה תשובה!?)

תשובה: שלום לך.

מעולם לא טענתי שיש לי את כל התשובות. הרבה שאלות הינם מעבר להשגתי. אך האמת היא שעניתי לך ואתה קיבלת את תשובתך. כשקיבלתי את שאלתך תיכף עניתי לך, והעובדה שלא קיבלת את תשובתי היא התשובה לשאלתך! ראה, השבתי לך, אך כשכתבתי את כתובת הדוא"ל שלך לא הוספתי נקודה לפני המילה .com. סברתי שתקבל את הדוא"ל גם ככה, שהרי סך הכל חסרה רק נקודה אחת קטנה. זאת אומרת, זה לא שכתבתי שמך לא נכון או מילה מוטעית, או משהו דרסטי אחר. צריך להיות מאוד קטנוני כדי לא להבין ש-gmail.com -I gmail.com זה אותו דבר. זה לא מגוחך שלא קיבלת את תשובתי רק בשל העדר נקודה אחת קטנה ובלתי רלוונטית?

לא, זה לא מגוחך! כי הנקודה היא לא רק נקודה. היא מבטאת משהו. לאותה נקודה הרבה יותר משמעות מאשר כמה פיקסלים במסך. לי היא נראית בלתי רלוונטית בעליל, אך זה נובע רק מחוסר הידע שלי בדרכי האינטרנט. כל מה שאני יודע הוא שבתוספת הנקודה הדוא"ל שלי מגיע ליעדו אך בלא הנקודה הוא הולך לאיבוד ומגיע לאן שהוא.

למצוות יש עומק עצום. כל פרט מכיל עולם של משמעויות, ומרכיב את התמונה השלמה. כשמקיימים מצווה בשלמות ובדייקנות, גל רוחני נשלח מאיתנו אל היקום, עד ל"דואר הנכנס" של הקב"ה. אם ברצונך להכיר את המשמעות של הנקודה באינטרנט, תלמד על תפעולה של הרשת. אם ברצונך להבין את משמעות מצוות היהדות, תלמד תורה.

כל פירור חשוב

בעוד פחות משעתיים הוא מגיע והבסיס כולו על הרגליים. מפקד האוגדה נוחת לביקורת והכוננות בפלוגה בשיא. קשה להגיד שהחברה נהנים מכל רגע. "בשביל מה לעזאזל אנחנו צריכים את הביקור הזה?!", אמר רוני, כשהוא סורק בפעם השלישית את השביל שמוביל לרחבת המסדרים, "משגעים אותנו לגמרי בגלל ביקור של כמה דקות". ליאור, שעבד לצידו, אסף עוד פיסת נייר קטנה לתוך השקית שבידו, ולא התאפק וחיקה את קולו של המפקד מהבוקר "עד רמת הבדל, אתם שומעים אותי? אני רוצה שהכול יהיה כאן פרפקט. אל תדלגו על שום פרט". "יאללה", רטן רוני בעודו מנגב את הזיעה ממצחו, "כאילו שזה משנה אם יישאר כאן עוד איזה פירור קטן".

זה היה בוקר בהיר במרכז החלל קנדי שבפלורידה. התאריך הוא 28 בינואר, 1986, ומעבורת החלל צ'לנג'ר עמדה לפני השיגור העשירי שלה. עד אותו יום רשמה ארה"ב חמישים וחמש טיסות מאויישות מוצלחות לחלל, ולא נראה היה שהפעם משהו עומד להיות אחרת. אלא שבשבעים ושלוש שניות לאחר ההמראה נראו לשונות אש מטיל העזר אופפים את הצ'לנג'ר, ותוך רגע היא הפכה לכדור אש בוער לעיניהם של אלפי אזרחים נלהבים שבאו לצפות במחזה המרהיב של השיגור. המעבורת צנחה מתפרקת אל האוקיינוס האטלנטי ושבעת האסטרונאוטים שהיו עליה נספו. אמריקה הייתה בהלם ואיתה העולם כולו. בקוצר רוח ציפו כולם למסקנות ועדת החקירה הממלכתית שהקימה ממשלת ארה"ב. התברר שהטמפרטורה הנמוכה ששררה ביום השיגור גרמה לאטם בטיל ההאצה, מה שהביא לפליטה של גזים לוהטים שחיממו את מיכל הדלק הנוזלי שבגחון המעבורת עד שהתפוצץ. מדובר היה בתקלה הנחשבת לפעוטה שעם היערכות מתאימה היה אפשר למנוע בקלות ולחסוך את האסון הנורא.

"והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה" (דברים ז, יב). התורה מלאה ברעיונות גדולים של מוסר ושל צדק חברתי ובאידיאלים עצומים של תיקון העולם. אך לצד כל הגודל היא לא מוותרת על העיסוק בפרטים הקטנים - "עקב תשמעון" - המצוות הקטנות שאנו דורכים עליהן בעקב כביכול, הדברים הפעוטים שיש נטייה לזלזל בהם - יש להם את הכוח היותר גדול להשפיע על החיים. אנחנו מעריכים את הדברים הגדולים אבל אסור לשכוח שגם הם מורכבים מהדברים הקטנים. אם לא נדקדק "עד רמת הבדל" ונשאף לביצוע מושלם של המשימות, גם המְרָאוֹת עצומות עלולות להסתיים בהתרסקות נוראה.